

1850-06-05

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Møn

Recipient's location:
Botanisk Have, København

Mentioned people:
Georg Christian Freund
J.F. Schouw
Titus Schouw

Mentioned locations:
Møn
Møns Klint
Botanisk Have

Archive:
Mappe 5 nr. 01

TRANSCRIPTION

Møn d. 5te Juni 1850

Kjære Georgia!¹ Jeg kan vide Du længes efter Brev saa gjør jeg, jeg har ogsaa begyndt paa flere, men de kunde og burde ikke fuldføres og sendes, jeg skal sige Dig, jeg har været grebet af en stærk bedrøvet Stemning, hvorfor og hvoraf ved jeg ikke, der var ingen Grund, for at det var Regnveir kunde jo ikke være Grund nok, man behøver jo heller ingen Slig Grund at have, nu er jeg igjen ganske let til Mode, jeg længes blot en hel Del efter Dig, men dog til Maade, vil det blot blive godt Veir igjen, at jeg kan faae fat i Klinten, haaber jeg at Humeuret skal oprettes igjen, men nu giver jeg jo Regnveiret Skyld, men Regnveiret havde ikke Skyld – den Sindsstemning kom indefra – nu er det tror jeg, overstaaet for denne Gang, jeg vil ikke her skrive videre derom, det er jeg ikke i Stemning til nu, det er ogsaa det samme. Chr. Freund² har vel hilst Dig fra mig og-
2-

fortalt om Touren paa Vandet og paa Landet og den besynderlige Ankomst, vi fordedes voldsomt, af Mangel paa Søvn, thi jeg fik næsten ikke sovet den foregaaende Nat, befandt mig ikke vel ved Afskeden med F.² og hans Søster, men det var forbi næste Morgen det var et overordentligt Veir nogle Dog den 3 de Juni. Himlen, Havet og Klinten var henrivende, jeg gik ved Stranden om Formiddagen og af og til sendte jeg en Tanke mod Nord, over den blanke Søe, der fandt jeg jo en Ven, ja! Du inderligt elskede Ven, Tak for Glæden ifjor, Tak for Din Kjærlighed, jeg er jo saa lykkelig, og dog kunde jeg være saa bedrøvet, det var Synd og Utaknemmelighed mod Gud.

Jeg længes efter Brev, hvordan var det at være rigtig Gudmoder? Hvordan havde Du det? Og hvor var Du den 3. Juni? Fortæl mig lidt om d. 4 de. Hils Høyen³ fra mig, Du gjorde det dog vel den Dag, endskjønt jeg ikke fik bedt Dig derom.

-3-

D 6 te. I dag var det dog bedre Veir, jeg har malet et Studie inde under Klinten i Formiddag. Havet begyndte efterhaanden at røre sig lidt, det er en besynderlig, gribende Musik, Havets Brusen, jeg sang først, men det lød ogsaa underligt, ganske anderledes end i en Stue, jeg blev ganske rørt over min egen Sang, bliver Du bare ikke kjed af alt dette Stemnings vrøvl, som jeg har intet andet at berette, jeg har intet andet oplevet, jo dog, jeg har noget at sige, at bede Dig om; jeg glemte naturligvis noget ved min Afreise, blandt andet mine Blyanter, jeg tegner derfor nu med Pen, det [er] ikke det jeg vilde sige, jeg glemte vist at lukke mit Skab (Maleriskab) vil Du

see efter det? Nøglen har en Blikplade ved sig, og ligger sammenbundet med de andre paa Bunden af et af Klædeskabene i Kjøkkenet, er Du saa god i det hele at see efter om alt skulde ellers være i nogenlunde Orden, jeg vilde dog ikke gjerne at Malerne som andre studer med hvor de skal, Forsigtighed er jo en [?Borgmestedyd], jeg har den jo rigtig nok ikke.

-4-

Hils din Fader⁴ (hvordan har han det?) Titus⁵, Moder⁶ og alle de Andre fra Din denne gang meget kjedsommelige, jeg haaber for Dig alligevel ikke kjedelige Ven P. C. Skovgaard⁷ Hils Freund² og hans Søster og Tak den for sidst.

[Til Frøken G. Schouw¹ Den botaniske Have Kjøbenhavn Betalt]

¹ Georgia

² Freund

³ Høyen

⁴ Fader

⁵ Titus

⁶ moder

⁷ P.C. skovgaard

Mørn 25te Juni 1850

Gode Georgia! jeg kan sige, du længes
efter Broen, jeg giver dig, jeg far og saa begjæret
gode Placer, men de Brænde og Brænde ikke
fuldførte og færdige, jeg skal sige dig, jeg
far nok et godt af en stor beboende Læge
mig, forresten og forresten med dig ikke, der
var ingen Grund, for at det var Læge
mit Brænde jo ikke var Grund nok,
men befrægt jo heller ingen sig Grund
at faar, nu er jeg igitte gammel til til
nude, jeg længes blot en fed del efter
dig, men dog til Maade, mit det blot
bliver godt hvis igitte at jeg saa faar
fat i Altsiden, forresten jeg at gennemgaa
skal og selvsagt igitte, men min gamle
jeg jo Læge mest Bødt, mit Læge mest
farer ikke Bødt - den Dødsflammer, den
kom ind i den, nu er det Læge mig
overstaaet for den gamle, jeg vil ikke
far forresten inden Læge det er jeg ikke
i Læge til min, det er ogsaa Læge
Og: Frænd far vel sigt dig God mig og

Gjelds dine Sæter (sæderne for jernst.) Tiden, Møder og
alle de andre for din drømme og meget
Ejendommeligt, jeg gælder dig for dig allejens
iblandt Ejendomme. Den P. E. Skovgaard.
Jegs Friend og sand Døds og det der for
Føds.

B.

Statt.

Skovgaard

Liv
Jegs G. Skovgaard
den 1. januar 1840